

داروهای ضد قارچی ماهیان

دکتر احمد فاطمی

عضو هیأت علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

یدوفورها^۷

کلریدسدیم^۴، سولفات مس^۵، متبیلن بلو^۶، که به صورت کوتاه مدت در غلظت‌های بالا و یا حمامهای طولانی در غلظت‌های پائین مورد استفاده قرار می‌گیرند (۱). در این مقاله سعی شده است که داروها یا مواد شیمیایی ضدقارچ ماهیان و موارد کاربرد آنها مورد بحث قرار گیرند.

مالاشیت گرین

یدوفورها ترکیبات آلوی هستند که به شکل پایدار به ید متصل می‌شوند. به منظور جلوگیری از آلودگی قارچی تخمهای این دارو با غلظت‌های مختلف بد استفاده می‌شود که در غلظت ۱۰۰ ppm به مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه قادر به ضدغونه تخمهای پائین است. این دارو برای بچه‌ماهیان سمی بوده و فقط تخمهای باید تحت درمان قرار گیرند (۲). از محلول شتربورد ۱٪ به صورت سوآب موضعی جهت درمان ساپرولگنیازیس^۸ استفاده می‌شود (۱).

از مالاشیت گرین فاقد روی به صورت حمام و با غلظت ۵-۱۰ ppm به مدت یک ساعت یا کمتر جهت درمان برانکومیکوزیس^۹ در ماهیان غیرخوارکی با موفقیت استفاده شده است (۲). همچنین از دارو در درمان برانکومیکوزیس به مقدار ۰/۳ mg در لیتر (۱۰۰۰) به مدت طولانی یا ۰/۳ mg در لیتر (۳۰۰۰) به مدت ۱۲ ساعت استفاده شده است (۵).

به این نکته باید توجه داشت که بسیاری از فرآوردهای تجاری نظیر مالاشیت گرین وجود دارند. که در غلظت‌های یکسان سمتی آنها متفاوت است. یکی از این املاح بازی، کلریزینات^{۱۰} است که نباید در ماهیان پرورشی مورد استفاده قرار گیرد (۳۱).

فرمالین

به منظور درمان آلودگی ساپرولگنیای تخمهای از فرمالین به مقدار ۱-۲ میلی لیتر و به مدت ۱۵ دقیقه در انکوباتور استفاده می‌شود (۴ و ۵). همچنین از فرمالین به مقدار ۰/۱ mg در لیتر (۱۰۰) به مدت ۱۰ ساعت در درمان ساپرولگنیازیس استفاده شده که با موفقیت کمی همراه بوده است اما ترکیب فرمالین به میزان ۰/۱ mg در لیتر (۱۰۰) یا ۰/۵ mg در لیتر (۱۰۰) مالاشیت گرین به مدت یک ساعت در بعضی موارد موفقیت‌هایی را به همراه داشته است (۵). فرمالین به مقدار ۰/۳ mg در لیتر (۳۰۰) در لیتر باعث کنترل رشد قارچ ساپرولگنیا شد اما با موفقیت را در برداشته است (۵).

همچنین از فرمالین در درمان برانکومیکوزیس به مقدار ۱۵ mg در لیتر (۱۰۰) به صورت حمام مستمر هنگامی که بافت اشش‌ها شدیداً دچار آسیب شده‌اند و به مقدار ۰/۲ mg در لیتر (۲۰۰) هنگامی که آبشش‌ها تقریباً "طبیعی" هستند استفاده شده است (۵). جهت کنترل این بیماری رعایت دقیق موارد بهداشتی، جمع‌آوری روزانه ماهیان مرده و دفن عمیق یا سوزاندن آنها نیز ضرورت دارد (۵).

بیماری‌های قارچی در ماهیان اغلب به دنبال هجوم قارچها به عنوان عامل ثانوی در نسوج و به دنبال آن تاثیر عوارض محیطی همچون کیفیت بد آب، ضریب و عوامل عفونی دیگر، ایجاد می‌شوند. زمانی که قارچ موفق به تهاجم به بافت شود، شروع به رشد کرده و جراحات پیشرونده و سیعی را ایجاد می‌نماید که حتی ممکنست به مرگ ماهی منجر شود. از آنجانکه بسیاری از قارچها بر روی مواد آلوی فاسدشده قادر به رشد می‌باشند بنابراین وجود آنها در محیط‌های زیستی آبزیان سیار متحمل می‌باشد. تووده تخم ماهیان که معمولاً محتوی تکه‌های بافتی، تخمهای و جنین‌های مرده می‌باشد در مقابل آلودگی قارچی بسیار آسیب‌پذیر است (۲).

به منظور جلوگیری از بیماری‌های قارچی، رعایت موارد بهداشتی ضدغونه حوضچه‌ها، خارج کردن روزانه عوامل مستعد کننده همچون ماهیان آلوده از حوضچه‌ها و در صورت وقوع شرایط حاد یا تحت حاد سوزاندن و یا دفن عمیق آنها، اجتناب از تغذیه با فرآوردهای ماهی حاوی ارگانیسم‌های بیماریزا و کم کردن مواد آلوی حوضچه‌ها ضرورت دارد (۲ و ۵).

تشخیص بیماری‌های قارچی با تهیه نمونه مستقیم از بافت آلوده و مشاهده هایله بدون دیواره عرضی صورت می‌پذیرد (۲). داروها یا مواد شیمیایی ضدقارچ که در ماهی مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از: مالاشیت گرین^{۱۱}، فرمالین^{۱۲}، پرمنگنات پتاسیم^{۱۳}

به مدت یک ساعت در درمان ساپرولگنیازیس استفاده می شود که ۳ روز بعد باید تکرار شود (۱).

اکسیدکلسیم (آهک زنده)^{۱۴}

به منظور درمان برانکومیکوزیس از آهک زنده به مقدار ۲۰۰ kg در هکتار و حفظ PH در زیر ۹ استفاده می شود (۴، ۳ و ۵).

پاورقی

1. Malachite green
2. Formalin
3. Potassium Permanganate
4. Sodium chloride
5. Copper sulfate
6. Methylene blue
7. Iodophors
8. Saprolegniasis
9. Branchomycosis
10. Chlorzincate
11. Benzalkonium chloride
12. Acetic acid
13. Potassium decromate
14. quick lime

منابع مورد استفاده

1. Chong, Y.e., Hao, T.M.; 1986, Common disease of marine food fish No.2, Fisheries handbook No.2. Primary production department. Ministry of national development republic of Singapour. pp:15-16.
2. Fraser, C.M. & Mays, A., 1986, The Merck Veterinary Manual 6th. Ed. Merck & Co Inc. PP:930-931.
3. Huet, M., 1986, Textbook of fish culture, breeding and cultivation of fish. 2nd Ed. fishing new books. pp:376-378.
4. Pillay, T.V.R., 1990, Textbook of fish culture. 1st Ed. fishing new books. pp:201-204.
5. Post, G., 1987, Textbook of fish health, T.F.H. publications, pp:81-90
6. Shepherd, J. & Bromage, N.R. 1988, Intensive fish farming. BSP. Publications. pp:232.

پرمونگنات پتاسیم

از پرمونگنات پتاسیم به مقدار ۱g در ۱۰۰ لیتر آب به مدت ۶۰ تا ۹۰ دقیقه جهت درمان آلدگی ساپرولگنیازیس استفاده می شود (۴، ۳ و ۵).

بنزاکونیم کلراید^{۱۱}

این دارو به صورت حمام با غلظت ۱-۴ ppm به مدت یک ساعت در درمان برانکومیکوزیس استفاده می شود (۴ و ۳).

اسیداستیک^{۱۲}

غوطهورسازی ماهیان در اسیداستیک ۰/۵ به مدت ۳۰ ثانیه تا یک دقیقه باعث کاهش رشد قارچ ساپرولگنیا می شود (۵).

دی کرومات پتاسیم^{۱۳}

از دی کرومات پتاسیم ۱٪ به صورت سوآب موضعی در درمان ساپرولگنیازیس استفاده می شود (۱).

متیلن بلو

از متیلن بلو به مقدار ۱ ppm به صورت حمام و

کلرید سدیم

در درمان ساپرولگنیازیس از کلرید سدیم به مقدار ۱۰ گرم در هر لیتر آب به مدت ۲۰ دقیقه در ماهیان جوان و ۲۵ گرم در هر لیتر آب به مدت ۱۰ دقیقه در ماهیان میسن استفاده می شود (۳ و ۴). همچنین با غوطهور سازی ماهیان آلوهه در محلول ۰/۵ کلرید سدیم به مدت یک تا دو دقیقه بیماری قابل درمان است بعضی از گونه های ماهیان قادر به تحمل شوری زیاد نبوده و زمان طولانی تر درمان، ۲۰ تا ۳۰ دقیقه در حمام حاوی ۱ تا ۱/۵٪ نمک مناسب تر است (۵).

سولفات مس

به منظور درمان ساپرولگنیازیس از سولفات مس به مقدار ۵ گرم در ۱۰ لیتر آب به صورت حمام تا زمانی که ماهی علایم استرس را نشان دهدن، استفاده می شود (۳ و ۴). از سولفات مس به مقدار ۸ کیلوگرم در هکتار جهت حوضچه هائی با عمق ۰/۵ متر و ۱۲ کیلوگرم ۷۰ هکتار در حوضچه ها با عمق ۱ متر از اردبیهشت تا مرداد ۷ نوبت و هر بار ۲ یا ۳ کیلوگرم جهت درمان بیماری برانکومیکوزیس استفاده می شود (۴، ۳ و ۵). حمام سولفات مس به مقدار ۱g در ۱۰ لیتر آب به مدت ۱۰ تا ۳۰ دقیقه کلیه پاتوژنها را از بین می برد (۳ و ۴).